

ΚΟΣΜΙΑ ΚΑΙ... ΜΗ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ «ΦΩΝΗ» ΤΩΝ ΑΥΤΟΧΘΟΝΩΝ

Με ψέματα και κινδυνολογία αντιδρούν οι ρατσιστές

ΜΕΡΟΣ Β'

Στα 100 χρόνια μετά το 1788, οι Αυτόχθονες έχασαν τη γη τους και τα ανθρώπινα δικαιώματα που τους αφαίρεσαν οι Βρετανοί έποικοι.

Στο τέλος του 19ου αιώνα, οι Αυτόχθονες είχαν αποκλειστεί από όλες σχεδόν τις δραστηριότητες της κοινωνίας των λευκών και οι περισσότεροι Αυστραλοί έποικοι πίστευαν ότι οι Αυτόχθονες ήταν μια φυλή που «πέθαινε».

Στο μεταξύ, ένας νόμος των λευκών του 1902 απαγόρευε τους Αυτόχθονες να ψηφίζουν και δεν δικαιούνταν κρατικά επιδόματα των κοινωνικών υπηρεσιών, όπως οι άλλοι Αυστραλοί.

Όμως μια καταλυτική αλλαγή έγινε το 1956 όταν ομάδα Αυτόχθονων βρέθηκαν ασθενείς και πειναλέοι στην Central Desert. Η υγεία και οι περιφέρειες όπου ζούσαν είχαν εμολυνθεί από τις πυρηνικές δοκιμές των κυβερνήσεων Μεγάλης Βρετανίας και Αυστραλίας.

Η Αυστραλιανή κοινωνία οργίστηκε όταν είδε τους Αυτόχθονες θύματα αυτών των δοκιμών και για πρώτη φορά οι Αυστραλοί γενικά εξέφρασαν το σοκ που ένιωσαν για την κατάντια των Αυτόχθονων.

Το 1956 ο ακτιβιστής για τα ανθρώπινα δικαιώματα Jessie Street εντόπισε τα άρθρα του Συντάγματος που εμπόδιζαν την Ομοσπονδιακή κυβέρνηση να εφαρμόσει πολιτικές που θα ενίσχυαν οικονομικά τους Αυτόχθονες. Οι προτάσεις του Street χρησιμοποιήθηκαν στο δημοψήφισμα του 1967.

Οργανώσεις Αυτόχθονων τότε άρχισαν να ασκούν πιέσεις στην κυβέρνηση για να καταργηθούν όλοι οι νόμοι στην Αυστραλία που υποστήριζαν φυλετικές διακρίσεις

Στις δεκαετίες του '50 και '60 οι ακτιβιστές άρχισαν εκστρατείες με αίτημα την αναθεώρηση του Συντάγματος και συγκεντρώθηκαν 100.000 υπογραφές.

εναντίον των Αυτόχθονων και αλλαγής στο Σύνταγμα για να έχει η ομοσπονδιακή κυβέρνηση το δικαίωμα να νομοθετεί και για τους Αυτόχθονες όπως έκανε για τους υπόλοιπους Αυστραλούς.

Στις δεκαετίες του '50 και '60 οι ακτιβιστές άρχισαν εκστρατείες με αίτημα την αναθεώρηση του Συντάγματος και συγκεντρώθηκαν 100.000 υπογραφές.

Τον Μάιο του 1964 ο γένης τότε του Εργατικού Κόμματος, Αθα Κόλγουελ, έφερε στο Κοινοβούλιο νόμο με τον οποίο απαιτούσε ένα ακόμη δημοψήφισμα για την αλλαγή του άρθρου 127 του Συντάγματος, αλλά απορρίφθηκε.

Όμως, η υποστήριξη από το κοινό ήταν τόσο μεγάλη, που ο πρωθυπουργός Ρόμπερτ Μένζις, ο οποίος είχε δώσει το δικαίωμα ψήφου στους Αυτόχθονες το 1962, αποφάσισε ένα δημοψήφισμα τον Μάιο 1966.

Όμως, όταν ο Μένζις παραιτήθηκε τον Ιανουάριο 1966, το δημοψήφισμα αναβλήθηκε και τελικά αποφασίστηκε για τις 27 Μαΐου 1967.

Σε αυτό το δημοψήφισμα του 1967 το 91% των Αυστραλών ψήφισε για την αλλαγή του Συντάγματος, όπως και έγινε στις 10 Αυγούστου του ίδιου έτους..

Με την εκλογή της κυβέρνησης Ουίτλαμ το 1972, ο Gordon Bryant διορίστηκε πρώτος υπουργός για τις Υποθέσεις Αυτόχθονων με δικό του ανεξάρτητο υπουργείο.

Ήταν η πρώτη φορά που το έθνος με μια φωνή υποστήριξε τα δικαιώματα των Αυτόχθονων και η πρώτη φορά που οι Αυτόχθονες επιστράτευαν τους λευκούς για να συμβεί αυτό. Ήταν μια ιστορική συγκυρία για τους λευκούς Αυστραλούς που μπόρεσαν να ξεπεράσουν τις φυλετικές διακρίσεις εναντίον των Αυτόχθονων συμπατριωτών τους.

Όμως, οι αγώνες των Αυτόχθονων δεν τελείωσαν γιατί τώρα η κυβέρνηση Αλμπανίτζι θέλει να τους δώσει φωνή μέσα στο εθνικό Κοινοβούλιο με αλλαγή στο Σύνταγμα. Η ιστορία θα δείξει αν οι Λίμπεραλ με τον Πίτερ Ντάτον θα διαλέξουν την ρατσιστική επιλογή να καταψηφίσουν την πρόταση της ομοσπονδιακής κυβέρνησης.

Ανάγωγα

Εγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Γιατί τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, παρουσία του κυβερνητικού εκπροσώπου, διασκέδαζαν με άσμα που βρίζει το ΠΑΣΟΚ; Αυτό το... τραγουδάκι είχε νόημα την εποχή που το ΠΑΣΟΚ ήταν ο έτερος πόλος του δικομματισμού. Σήμερα άλλος είναι ο εχθρός της ενάρετης παράταξης. Εκτός αν ψυχανεμίζονται ότι ΣΥΡΙΖΑ και ΠΑΣΟΚ θα κάνουν χωριό και θα αφήσουν το κόμμα των ιδιοκτητών της χώρας εκτός παιγνίου.»

Σοφά λόγια

«Ο σκοπός του πολέμου δεν είναι να πεθάνεις για την πατρίδα σου, αλλά να κάνεις το άλλο καθί-κι να πεθάνει για τη δική του.» - Τζωρτζ Πάπτον, 1885-1945, Αμερικανός στρατηγός

ΜΕ ρωτάει τι ζώδιο είμαι,
λέων, της λέω, φαίνεται,
μου λέει. Από πού φαίνεται
μωρή, κουβαλάω καμιά
αντιλόπη παραμάσχαλα;

Καλόο!

Παρκάρι ένας τύπος την mercedes του έξω από ένα κατάστημα, και τον πλησιάζει ένας ζητιάνος με σκισμένα και βρώμικα ρούχα...

«Καλέ μου κύριε δώστε μου σας παρακαλώ μερικά ψιλά να πάρω κάτι να φάω. Έχω τρεις μέρες να βάλω κάτι στο στόμα μου.»

Σηκώνει το βλέμμα του ο οδηγός και βλέπει έναν ταλαιπωρημένο άντρα, ξυπόλητο, αζύριστο, γε-

μάτο γρατζουνιές και του λέει:

«Θα σε ρωτήσω κάτι αλλά θα μου πεις την αλήθεια. Αν θα σου δώσω 100 ευρώ, θα τα σπαταλήσεις σε αλκοόλ και τσιγάρα;» «Όχι βέβαια, είμαι 45 χρονών και δεν έχω πιάσει ποτέ τσιγάρο στα χέρια μου, αλλά ούτε και αλκοόλ.»

«Ωραία, υπάρχει περίπτωση να τα φας στις πουτ@νες;» «Ε, όχι φυσικά, είμαι 45 χρονών και δεν έχω πάει ποτέ μου σε μπουρδ@λο.»

«Μάλιστα, άκου τι σκέφτηκα... θα σε πάρω μαζί μου στο σπίτι μου για να σε φροντίσει η γυναίκα μου! Θα φας σπιτικό φαγητό, θα κάνεις ένα μπάνιο και θα σου δώσω ρούχα να βάλεις;»

«Μα τι είναι αυτά που λέτε; Δεν γίνεται να έρθω, ντρέπομαι να με δει η γυναίκα σας σε αυτά τα χάλια;»

«Σκασίλα μας, ακριβώς αυτό θέλω να δει...την κατάντια των αντρών που δεν πίνουν, δεν καπνίζουν και δεν πάνε με πουτ@νες!!!»